

1. Fitxa tècnica del llibre.

Autor: LONDON, Jack

Títol: La crida salvatge

Traductor: Julià, Josep

Col·lecció: Aula Literaria n°3

Editorial: Vicens Vives Primària

Lloc d'edició: S.A. Avda. de Sarrià, 130 E-08017 Barcelona (Catalunya)

Any: 1994

Última edició: Primera edició, 1999

2. Resum

Buck era un gos, vivia a cal jutge Miller amb altres gossos i jugava amb els nens. Però amb la descoberta de l'or a Klondike, va ser venut al jardiner i van emprendre el viatge, dins un vagó d'una locomotora. Va demostrar la seva ràbia i va mossegarlo varies vegades, però tencat dins la gàbia no podia fer-li molta cosa. Arribat a San Francisco, Buck va tenir una baralla amb un home d'un jersey vermell amb un garrot. Més endavant, el van vendre a un home que tenia molts altres gossos. Va veure la neu per primera vegada i va veure una baralla entre dos gossos i va decidir que tindria que canviar i lluitar per poder sobreviure.

Va emprendre el viatge i va haver d'aprendre a viure amb les pitjors condicions. Spitz era el rival de Buck, però aquest evitava les baralles. Però va arribar a un punt que Buck no va poder aguantar i van començar a barallar-se. Així, van arribar altres gossos que volien pendrer-lis el menjar i va esclatar una gran batalla on en Buck va sortir ferit per un atac traïdor de Spitz. Van fugir d'aquells gossos amb menys provisions i molts ferits.

Van reprendre el viatge, i ara, amb més esforç per recuperar el temps perdut, Perrault tenia que interposar-se constantment entre Spitz i Buck. Després de una setmana de descans a una ciutat van emprendre el viatge, i ara cap gos temia a Spitz. Més tard, Buck i Spitz van barallar-se per aconseguir la mort del rival. Va guanyar Buck, i Spitz va morir. Així, Buck va ser el capità, van recórrer molts km. fins que els dos homes que els havien acompanyat fins ara, Perrault i François, van desaparèixer de la vida de Buck. Uns altres homes amb més gossos va encuidarse'n d'ells. Van emprendre de nou un altre viatge, fins arribar a una altra ciutat, esgotats. Al viatge va morir un gos i tots els altres havien perdut molt físicament, per això van ser venuts a dos homes: Hal i Charles, aquests, amb Mercedes, eren inexperts i gens pràctics, i duien una càrrega innecessària al trineu, per això, Buck va fer trabucar el trineu. Algunes persones van fer-lis netejar el trineu i varen comprar més gossos. Però no sabien res: no s'organitzaven, no pensaven en les provisions, en viatge dur, ple de baralles familiars. I al fi van arribar al campament de John Thornton. Buck no podia emprendre el viatge i per això Hal volia pigat-li, però John s'hi va interposar, i el trineu va partir sense Buck i Hohn. Ells dos i dos gossos estaven junts i tot d'una els gossos es van fer amics, tots eren feliços junts i quan Buck sentia la crida se endinsava al bosc per cercar-la.

Van arribar Hans i Pete, amics de Thomton i Buck no s'en fiava fins saber que eren amics.

Un home va barallar-se amb Buck i així la seva fama va expandir-se, més endavant, Buck va salvarli la vida, també va fer guanyar-li mil dòlars amb una aposta, així van poder emprendre el viatge en cerca d'una mina que ningú mai havia trobat.

Duien una vida tranquil·la sense saber el que els hi esperava. Van trobar la mina i cada dia treien sacs d'or amb els que guanyaven molts diners. Un dia va sentir la crida, hi va anar a buscar-la però va tornar. Més endavant Thornton va morir i Buck, ara si, va anar a cercar la crida i la va trobar. Va acabar amb el seu germà, "un llop", udolant

3. Tema central del llibre.

El recorregut i canvi d'ambient d'un gos que lluita per sobreviure i veu les coses amb sentiments i caràcter.

4. Estructura narrativa.

El llibre té una introducció que explica un poc la vida de l'autor i quins van ser els motius pel qual va escriure el llibre sobre aquests temes. La crida salvatge es compon de sis capítols, a més de l'introducció que t'explica un poc de que i perquè ha elegit el que va redactar, hi ha una proposta de treball al final del llibre que està molt bé, ja que t'explica el que has acabat de llegir i no ho entens molt bé, de la forma que ha volgut expressar-se l'autor. A part d'això, el llibre té les tres parts fonamentals. La introducció crec que està situada fins que s'enduen a Buck cap a San Francisco. El nus conta les peripècies que atravesava Buck quan parteix amb altres gossos, guiats pels seus amos, a cercar or a Klondike. I el final deu estar al darrer capítol, quan Buck per fi troba la crida i s'uneix al seu 'germà salvatge'.

5.- Personatges principals:

BUCK: Es un gos fill d'un Santbernard i d'una pastora escocesa. Va néixer a cal jutge Miller i hi va viure 4 anys. Gos d'una gran fortalesa física, d'un pes de 65 kg. i una gran masculinitat. Buck es un cognom comú en anglès i també significa "Brau" . A més, es una paraula col.loquial utilitzada per referir-se al dòlar, el qual podriem associar amb l'individualisme del gos, l'exit individual i col.lectiu, i la riquesa i l'ostentació.

Tenia punts marrons escampats pel musell i sobre els ulls, pèl blanc que li baixava del centre del pit, també el morro llarg i el cap una mica més ample que el d'un llop.

Noble, lleial, amb una astúcia salvatge, l'intel·ligència d'un gos pastor i d'un santbernard alhora i una paciència obstinada, infatigable i tossuda, amb molt de coratge.

La seva ànima i el seu instint reflecteixen el fred, la fam, la soletat i la falta d'una figura protectora. Estima, odia, pensa, recorda, sofreig, juga i apren a sentir l'humiliació, l'orgullo la venjança. Era com un ser humà, però no parlava, tenia les qualitats antropomòrfiques i aconseguia tot el que es proposava.

SPITZ: Significa "punxegut" en Alemany. Era el líder i va ser el rival de Buck quan va començar a estirar per primera vegada un trineu, Buck va matar-lo. Era un gos gran, valent i ferotge. Gerrer veterà, tenia fúria implacable i li agradava esquinçar i destruir.

FRANÇOIS: Un dels amos d'en Buck, era sever, exigia obediència immediata i, gracias al seu fuet ho aconseguia. Guiava el trineu.

PERRAULT: Va ser amo d'en Buck, juntament amb en François, la primera vegada que estirava un trineu, tenia la cara petita, era el correu del govern.

CHARLES: Va ser amo de Buck quan en François i Perrault van vendre-li. Era un home de mitjana edat, de

pell blanquinoso, ulls miops i llagrimosos i amb un bigoti recargolat. Era un home de poca força, marid de Mercedes.

HAL: Amo de Buck juntament amb Charles i Mercedes. Germà de Mercedes. Era un jovenet de dinou o vint anys, i duia un gran revòlver i un ganivet de caça lligats al cinturó. Era inmadur i inefable.

MERCEDES: Acompanyant del seu homo Charles i el seu germà Hal. Era bonica, delicada i pesava 60 Kg.

JOHN THORNTON: Va ser l'últim home que va encuidar-se'n d'en Buck i va fer-li sentir amor cap un humà. Ell vivia aferrat a la terra, raonava d'una manera simple i veia les coses clares. Un home diferent: preferia el bé pels seus gossos que per ell. Feia tot el que fagués falta perquè visquessin bé i a gust. Parlava amb ell i feia sentir-lo feliç amb les seves carícies.

6. Localització del clímax.

(Pàg.120)

Aleshores un llop vell, esprimatxat i ple de cicatrius de guerra, va avançar. Buck va contorçar els llavis com si estigués a punt de grunyar, però es van ensumar els musells. A continuació el vell llop es va asseure, va apuntar el musell cap a la lluna i va fer sentir el llarg udol del llop. Els altres es van asseure i van udolar. I ara la crida va arribar a Buck amb uns tons inconfusibles. Ell també es va asseure i va udolar. En acabat, va sortir del seu racó i la llopada es va agrupar al seu voltant i el van ensumar mig amistosos mig esquerps. Els caps van guiar el grinyol de la llopada i van saltar rabents cap al bosc. Els altres llops van saltar al seu darrere, grinyolant a cor. I Buck va córrer amb ells, costat per costat del germà salvatge, i mentre corria grinyolava.

I aquí es podria acabar la història de Buck.

He elegit aquest fragment perquè es veu que Buck s'uneix definitivament als llops i udola amb ells. S'incorpora al grup del 'seu germà salvatge' i així acaba amb uns udols que clarifiquen el títol. Té un clímax obert, però els fragments que continuen expliquen un fet que potser es real però no es de la història i que s'han tret a conseqüència d'aquesta.

7. Punt de vista narratiu

En aquest llibre, el narrador limita la seva perspectiva al personatge central. Així, els altres personatges són presentats des de el punt de vista proper a Buck i així demostra una gran vivesa narrativa. London mostra i dramatitza les seves novel·les curtes, amb una prosa depurada, es a dir, maximitant el que vol explicar, amb un llenguatge directe

8.-Impresions de la lectura:

Quan vaig començar el llibre, la primera impressió va ser de pena per en Buck. L'home del garrothem feia rabia. Pensava que si ell fos un gos, tampoc li agradaria que li fessin això. Després, una cosa que hem va atreure l'atenció, va ser el fet de que Buck pogués tenir sentiments i que tingués una vista subjectiva de les coses. Ha demostrat que, encara que sigui un gos, lluitant i essent fort i valent va poder superar a tots els homes que no el deixaven seguir endavant. Per últim, ¿com unes persones poden ser tant egoistes? Referint-me a la dona i els homes que duen moltes coses en el trineu.

9. Valoració objectiva:

El que he de destacar del llibre, que és el que a mi m'ha semblat més interessant, ha estat el fet de descobrir un gos amb uns valors morals tan semblants a l'humà. Transmet una sensació humana que pot fer-te sentir el

protagonista de la història. També pot ajudar-te a recapacitar i pensar en aquells defectes o virtuds que té Buck i comparar-les amb els humans; com diu Jack London, només li falta llegir per ser un humà. Però per contra, hi ha un avorrit recorregut. Massa noms esmentats, massa gossos que no caldria ni que sortiguessin. I una altra cosa que no m'ha agradat perquè no he entès, ha estat "el resó de la crida". Perquè surt? El que he proposat pensar és que va ser un fet "màgic" per dir-ho d'alguna manera. El sisé sentit de Buck, un gos perfectament humà.

10. Elements de la narració.

– Personatges: Buck – principal/rodó/protagonista

Spitz/pla/antagonista

– Temps: *històric*: Any 1897, durant la febre de l'or a Klondike, a Canadà.

de narració: Desde la tardor del 1897, van anant passant mesos

sense saber molt bé en quina època estaven, però aproximadament

van estar fins la tardor de dos anys més tard.

– Espai: Ocorre per les terres de Canadà, principalment pel territori de Yukon.

– Història: Les vida d'un gos quasi humà.

– Trama: *Introducció*: Fins que Buck es venut i transportat cap a San Francisco.

Nus: Fins al final del capítol 6.

Desenllaç: Tot el capítol 7. On sent la crida.

– Narrador: Es heterodiegètic perquè la història la narra una persona que no intervé en cap escena i la conta en tercera persona.

– Clímax: Obert